

מ"ת 57595/12-14 - מדינת ישראל נגד שבאנה מועאז

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי

06 ינואר 2015

מ"ת 57595-12-14

המבקשת:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד בני ליבסקינד (פ"מ י-ם, פלילי)

נגד

המשיב:

שבאנה מועאז

על-ידי ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשה לעצור את המשיב - שהוא כבן 25 ותושב חברון שברש"פ - עד תום ההליכים בת.פ. 57543-12-14.
2. בתיק הפלילי הנ"ל מואשם המשיב בכך שנכנס לישראל שלא כחוק ושבמסגרת שהייתו האמורה ביצע יחד עם אחר שוד מזוין של נהג מונית.
3. הסניגור מסכים לכך שככל שיש ראיות לכאורה לכל שנכלל בכתב האישום, הרי שקיימת עילת מעצר. לגבי העבירה על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, מסכים הסניגור לקיום ראיות לכאורה ללא הסתייגות. עמדתו ביחס לראיות לכאורה בקשר לעבירת השוד היא שקיימות ראיות לכאורה, אך יש בהן חולשה המטה את הכף לכיוון של שחרור בתנאים. לטענתו, לנוכח התמונה בכללותה יש לאפשר שחרור בתנאים, אשר יכללו הפקדה של עד 10,000 ₪ (לטענתו זה הסכום המרבי שהמשיב ומשפחתו מסוגלים לגייס) ושתי ערבויות של תושבי ישראל.
4. לאחר שקילת המכלול הגעתי למסקנה כי אין לאפשר למשיב להשתחרר בתנאים שהוצעו וכי יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.
5. במכלול הנתונים נראה כי אפילו ללא עבירת השוד ספק רב אם היה מקום לאפשר שחרור בתנאים שהוצעו. זאת משום שבהינתן עברו הפלילי הקודם של המשיב והעובדה שהרשעה בעבירה על חוק הכניסה עלולה להפעיל מאסר מותנה למשך 4 חודשים (שנגזר עליו בת.פ. 27500-04-13), הרי שהמשיב עומד מכל מקום בסיכון של מאסר ממושך בתיק דנן. במצב דברים זה עלולה להיות למשיב מוטיבציה רבה לנצל את היותו תושב הרש"פ ולהימלט מאימת הדין ונראה כי במה שהוצע אין כדי לאיין מוטיבציה זו במידה מספקת.

6. כשמוסיפים למצוין לעיל את הסיכון המרחף מעל ראשו של המשיב במה שנוגע לעבירת השוד, החמורה בהרבה, הרי שהמוטיבציה להימלט גוברת במידה משמעותית. נמצא שהערובות שהוצעו בוודאי אינן נותנות מענה ראוי אפילו לסכנת ההימלטות כשלעצמה (גם מבלי להוסיף עליה מסוכנות אפשרית).

7. די במה שנאמר עד כה, כדי להצדיק את התוצאה הנ"ל בסעיף 4.

8. בגדר מה שלמעלה מן הצורך אוסיף את שייאמר להלן.

במה שנוגע לעבירת השוד הסכים הסניגור לקיום ראיות לכאורה, תוך שטען כי יש חולשה בראיות. עם זאת, לנוכח כל שנאמר ובכלל, אין בכך כדי להביא לשינוי התוצאה. בקשר לכך יש לומר ראשית, כי נראה שגם ככל שעשוי להיות בטענות אלה ממש, הרי שהן תוכלנה לסייע למשיב בתיק העיקרי ולא בקשר לבקשה דנן. שנית, בחינת הראיות מתוך מודעות ועירנות לטענותיו של הסניגור ולפרטים הרלבנטיים, רחוקה מלהביא למסקנה כי הראיות חלשות במידה כזו שיש בכוחה להביא לכך שתוצאת ההחלטה הנוכחית תהיה שחרור המשיב בתנאים, כפי שעתר הסניגור.

9. לנוכח כל האמור, השורה התחתונה של החלטה זו היא שהמשיב ייעצר עד תום ההליכים בת.פ. 57543-12-14.

ניתנה היום, ט"ו בטבת תשע"ה, 6 בינואר 2015, במעמד הנוכחים.